

Journalisten.se

Kjell Häglund

redaktionschef, Residence & redaktör, Weird Science
redaktionen@journalisten.se

Krönika

Den största storyn på länge

17 februari 2010

De mest intressanta förskjutningarna mellan digital- och printmedier är de som rör journalistiska fundament.

Tyvärr har "den traditionella journalistikens" debattörer fastnat i en peptalk-floskel om att "vi måste göra det vi är bra på" – vilket i princip anses handla om att "hitta tillbaka till vårt gamla självförtroende" och "våga ta betalt för det". Visst kan jag, som både fostrad och försörd inom printvärlden och fortfarande förälskad i den, längta efter ett pånyttfött självförtroende som kan lyfta hela branschen, inklusive dess mer förstockade förgreningar. Men då vill jag se ett självförtroende som skapas genom att vi vidgar blicken och tänker stort, och inte ett arrogant och enfaldigt förlegat "självförtroende" som återskapas genom att vi blundar och tänker bort.

Ett av den senaste veckans samtalsämnen bland journalister har varit killen som fotograferade hur två civilklädda poliser från ungdomsroteln trakasserade ett par unga pojkar i tunnelbanan, varpå han skrämdes att radera bilderna – men senare lyckades återskapa dem och lägga ut dem på sin blogg. Inte för att särskilt många av mina kolleger överhuvudtaget sett bloggen i fråga (Tuggarna.posterous.com), eller hört talas om Jesper Nilsson (en grafiker och kommunikatör som även debatterar lokaltrafikfrågor i webbtidningen Dagens Konflikt) – men det räckte med att en enstaka dagspressjournalist insåg nyhetsvärdet för att resten av konkurrenterna skulle kunna plocka upp ämnet utan att själva ha koll på Jesper Nilssons journalistik.

Typiskt nog lyckades ingen av dagstidningarna göra historien tillnärmelsevis lika intressant som Jesper Nilsson själv i sin featurelånga bloggtext - mycket beroende på att ingen av tidningarna heller såg den större storyn utan endast en isolerad händelse om två klumpiga poliser att förargas över. Om det finns ett uttryck för branschens bristande självförtroende just nu så är det benägenheten att betrakta även potentiellt djupare nyheter som isolerade händelser att snabbt sälja av med heta här-och-nu-rubriker.

Det riktigt stora med den här nyheten, så som Jesper Nilsson själv både grävde fram och formulerade den, var ju att den rymde inte bara en större story – utan flera stycken, var och en imponerande tillvaratagen i Nilssons egen text men oupptäckt och bortslösad av de

färdigserverade dagstidningarna.

För det första är ju detta en större story om hur Stockholmspolisens relation till sina arbetsuppgifter och till stadens unga medborgare blivit allt mer problematisk de senaste två åren. Jag har i en tidigare [Journalisten-krönika](#) skrivit om hur polisens Klottergrupp fällts i domstol för att ha civiltrakasserat unga oskyldiga tonåringar, och journalister som följer bloggare hade också haft hårresande exempel på hur Stockholmspolisen i brottsförebyggande nit singlar ut ett flertal klubbar baserat på musikinriktning – bland annat en dubstepklubb på Stockholms universitet – för att trakassera ungdomar med omotiverade kroppsvisiteringar.

Att David Beukelmann, som var den drivande kraften bakom 1990-talets djupt ifrågasatta ”Rejvkommission”, nu är chef på Stockholmspolisens ungdomsrotel, där de Jesper Nilsson-fotograferade polismännen jobbar, borde räcka för att en featurechef ska lägga ut ett rejält grävjobb. I stället är det historikern och författaren Rasmus Fleischer som på sin blogg [Copyriot](#) berättar hela denna stora historia. Till och med i läsarkommentarerna till dagstidningarnas Jesper Nilsson-artikel förs en djupare diskussion än den som nyhetsjournalisterna mäktar med.

För det andra är detta en story om hur polisresurser används för att dra in färdbevisavgifter till SL, något som SL – för skattemedel – redan lagt ut på ett privat företag.

För det tredje finns förstås även en djupare samhällsallegori att hämta här, vad gäller den politiska maktens alltmer polisiära förhållande till yngre generationer.

För det fjärde är Jesper Nilssons egen text också den största storyn om journalistik jag läst på väldigt länge. När han i storyn om poliserna i tunnelbanan väver in inte bara sig själv och sina känslor (i egenskap av skattebetalande medborgare) utan också i detalj beskriver sina tekniska arbetsmetoder för att återskapa de raderade fotona och en lång filmsekvens ur mobilkameran (detta skedde, samma natt, via ett amerikanskt företag), då blir hans text en featurerysare med helt nyskapande lager av modern transparens, medborgarjournalistik och “open source”-filosofi; då blir hans text rent journalistikutbildningsmaterial.

Den journalist som bara läst dagstidningarnas referat av den isolerade händelsen i tunnelbanan har missat allt. Den journalist som följer bloggare som Jesper Nilsson, däremot, kan snart börja gå till jobbet med ett pånyttfött självförtroende.

KJELL HÄGLUND

[Tipsa en vän](#)

Läs också:

- [Samma nyheter finns överallt](#)
- [Hur klarar man 20 år i fängelse?](#)
- [Fundamentalister vill kväva det fria ordet](#)
- [SDs debattartikel hotar muslimer](#)
- [Därför kommer Google att sockra sitt bokbud](#)
- [Tillbaka till medeltiden](#)
- [Klarar vi av att ta idédebatten?](#)
- [Google News bara ett problem för den som inte har tänkt klart](#)
- [SR:s rädsla för sociala medier](#)
- [Våra lägereldar falnar långsamt](#)

- [Journalisterna utan monopol](#)
- [Det fria ordet är en förslappad muskel](#)
- [Smidigaste djuret på zoo](#)
- [Nätet förändrar döden](#)
- [Fox News och yttrandefriheten](#)
- [Okunniga chefredaktörer släcker elden](#)
- [Buskör inte offentlighets- principen](#)
- [”Kvinna, då måste jag lära dig skriva först”](#)
- [Journalist med livet som insats](#)
- [Det sluttande planet för pressfriheten](#)
- [Skribenterna är tidningens själ](#)
- [Beslut som gynnar SD](#)
- [Ny klädkod för en bättre produkt](#)
- [Sjuhundraelva läs mot främlings- fientlighet. Tack!](#)
- [Sociala medier är inte en insändarsida](#)
- [Antisemitism är inte olagligt](#)
- [Vilket ansvar har företagen?](#)
- [Madonna har förrått mig!](#)
- [Så lyckades vd:n för banankompaniet Dole](#)
- [Varför stödjer journalister piratister?](#)
- [Prishajpen drar löjets skimmer över branschen](#)
- [En blodig väg att gå](#)
- [Vid sidan av fredagsbönen](#)
- [Vem överlever?](#)
- [Se bakåt för att förstå nuet](#)
- [Min väninna bloggar ihjäl sig för att fånga en bit verklighet](#)
- [Journalistiken vid vägs ände?](#)
- [Medierna speglar det politiska spelet](#)
- [Utländsk bakgrund - en belastning inom public service](#)
- [Dags att säga ifrån](#)
- [Hatkampanj i stället för debatt](#)
- [Cyniskt av TV4 att låsa in killar](#)
- [Skicka kungen till Eritrea?](#)
- [Yttrandefriheten hotas](#)
- [Avgå, Stenius!](#)
- [Mannen som stoppades av Microsoft](#)
- [Tänk att Berlusconi sångare vann!](#)
- [Släpp inte bara fram religiösa ledare i medierna](#)
- [Kollektivt feltänk om "Mia" och The Pirate Bay](#)
- [Och nu känner jag mig överkränkt...](#)
- [Journalistiken och konsekvenserna](#)
- [Blodet och etiken](#)
- [Publicera etnicitet när det är relevant](#)
- [Sportjournalistiken bättre, men måste tåla kritik](#)
- [Twitter – en bebis som kan bli nåt](#)
- [Vad är FRA jämfört med Facebook?](#)
- [Ord kan ibland vara lömska](#)
- [Piratpartiet är 2000-talets Ian och Bert](#)

- [I rutan på egna villkor](#)
- [Krisen och journalistiken](#)
- [Hejdå Journalisten!](#)
- [Brittisk busringning lyckad PR-kupp](#)
- [Ord och bilder mot hot och kulor](#)
- [Vår plikt att berätta det obehagliga](#)
- [Korrumberad – av att vara människa](#)
- [Bli en "economista" efter krisen](#)
- [Märkliga förändringar av Italiens presstö](#)
- [Den politiska thrillern finns på bloggarna](#)
- [Förklara för barnen vad nyheterna betyder](#)
- [Nätet – all skillnad i världen](#)
- ["Motionera mera" välter inga kiosker](#)
- [Hundra nyanser av hjärnblödning](#)

Kommentera [6]

1. Katinka på www.farmorsbloggen.se | 17 feb 2010, 12:19 #

Håller med, håller med, håller med, underbart välskriven och genomtänkt analys! Men VARFÖR har det blivit så här på tidningarna? VARFÖR hänger journalisterna inte på "gategate" på riktigt!?

2. Nymnchen | 17 feb 2010, 13:33 #

Väldigt träffande. DN och SvD är för mig reducerade till det du beskriver som här och nu-journalistisk, förmedlare av TT-material. Dessutom, nyheter värderas på ideologiska grunder på de redaktionerna, det har blivit allt mer uppenbart. Jag tror inte att den sortens undersökande journalistik är välkommen på borgerliga tidningar så nära valet.

Det som är de anställda journalisternas uppgift är inte här och nu-journalistiken, utan förmågan att värdera nyhetsflödet och kolla upp fakta den gamla goda vägen. Ställa de obehagliga frågorna till rätt personer – det tror jag E24 var först med att göra här. Det kan inte bloggarna göra, de får luren i örat. Där är er roll

3. herman | 17 feb 2010, 13:40 #

Bra analys!

Jag tror det handlar om att nyhetstidningar inte är intresserade av system samhällskritik på nyhetsplats. Det förpassas till kultursidor.

4. Lennart Regebro | 17 feb 2010, 13:53 #

Jag tror huvudproblemet är att dom som blir Journalister ofta är intresserade av att skriva. Det är språket och skrivandet man är intresserad av. Det innebär att man i allmänhet helt enkelt inte kan eller ofta ens är intresserad av det man skriver om. Resultatet är att jag har märkt att Journalister som skriver i områden jag är intresserad av chockerande ofta är totalt inkompetenta. Det gäller både samhälle och datorer.

[Extra bra blir det i kombination, som när Gotlands Tidningar för några dagar sedan skrev om ett misslyckat IT-projekt i Gotlands Kommun. Total katastrof, där man skyllde på att

projektet (som startades för två år sedan) hade satsat på en plattform som numera var för gammal, nämligen Vista, och att man istället skulle ha satsat på XP, tydligen helt ovetande om att den är ännu äldre, och också utan insikten att det är stor idioti i ett sådant stort projekt att kräva en viss version av Windows. Stor humor.]

Bloggare däremot har intresse och ofta en agenda. Om dom då har tid att följa detta intresse så blir dom intressantare att läsa än vanliga media.

Skall man prata om framtiden, och det skall man, tror jag att framtiden för tryckta nyheter att sparka alla journalister, och bara ha redaktörer, som letar intressanta stories och hyr in dom som vet nåt (inklusive bloggare) att skriva artiklar per gång. Det rätt i det här exemplet är givetvis för en tidning att betala Jesper Nilsson för den exklusiva rätten att trycka hans bloggpost. Eventuellt med språkändringar, om redaktören tycker att det behövs.

Dom skulle anställa **mig** som redaktör för DN Kultur. Då jävlar skulle ni få se på relevanta samhällsartiklar! :)

5. Danni | 17 feb 2010, 14:10 #

Gudars skymning vad välskrivet! Än finns det hopp för er gammeljournalister ;)

6. Madeleine Sjöstedt | 17 feb 2010, 14:30 #

Hej

Mycket intressant krönika. Jag har kommenterat på min blogg:

[madeleinesjostedt.wo...](http://madeleinesjostedt.wordpress.com)

Journalisten, Box 1116, 111 81 Stockholm | 08-613 75 00 | redaktionen@journalisten.se | annons@journalisten.se | [Mer kontaktinfo](#) | [Om cookies](#)